

[Niels Helveg Petersen.]

med den måde, som reglerne om særlig indkomstskat virker på, når det drejer sig om ejerlejligheder. Vi har, som det også er fremført fra anden side, en fornemmelse af, at de regler, der er gennemført i loven om særlig indkomstskat, hvor der jo er gennemført en del lempelser, som særlig skulle imødekomme berettigede ønsker fra landbrugets side, når det drejer sig om udstykning af ejerlejligheder, har fået en udformning, som ikke er rimelig, og hvor en skærpelse af reglerne for kapitalgevinst ved udstykning af ejerlejligheder trænger sig på til senere drøftelse, samtidig med at man også optager til drøftelse den tanke, som har været fremme både under første behandling her i salen og under udvalgsarbejdet, at man skulle overveje indførelse af en egentlig frigørelsesafgift til mulig eller i hvert fald delvis erstatning for loven om særlig indkomstskat.

Det radikale venstre må anbefale de af ministeren fremsatte lovforslag, som de nu foreligger, til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag og må anbefale, at man stemmer imod de øvrige forslag med de ændringsforslag, der foreligger til dem.

Arne Bjerregaard (KrF):

Intet kan åbenbart ophidse tingets medlemmer mere end boligen, det har vi jo hørt mangfoldige gange, og efter at jeg har hørt hr. Kaj Hansens, jeg havde nær sagt enøjede indlæg, er jeg næsten tilbøjelig til at takke venstre for, hvad de har besluttet sig til at gøre med disse forslag. Jeg må indrømme, at vi tager afstand fra et enkelt af dem.

Efter alt det, der er sagt om disse forslag og om alle de forhandlinger, der har været ført om disse forslag, finder jeg det ikke rimeligt at trætte tingets medlemmer med en gentagelse, for det kan jo kun blive en gentagelse om, hvorfor man mener dit, og hvorfor man mener dat om de forskellige lovforslag, og jeg skal nøjes med at henvise til de bemærkninger, som mindretallet har fremført i betænkningen uden dermed helt at tilslutte mig fru Kirsten Jacobsens bemærkninger heroppefra.

Men lad mig sige om de enkelte lovforslag, at lovforslag nr. L 8 vil vi ved tredje behandling undlade at stemme for, idet vi ikke mener, det opfylder de nødvendige ændringskrav; men måske var det en vej, vi alligevel skulle være gået, hvis vi skulle have gennemført noget fornuftigt på dette område.

Lad mig sige om lovforslag nr. L 133, som jo drejer sig om den egentlige ejerlejlighedslov, at vi i kristeligt folkeparti finder det for restriktivt. Vi finder det ikke nødvendigt med så restriktiv en lovgivning på nuværende tidspunkt, og vi finder også, at det på visse områder går ud over det rimelige med hensyn til dem, som har handlet i god tro til gældende lovgivning. På den anden side må vi sige, at de ændringsforslag, som er stillet, er dog med til at mildne det egentlige lovforslag og lempe overgangsreglerne, og derfor stemmer vi for samtlige ændringsforslag minus nr. 1, stillet af kommunisterne, og ændringsforslag nr. 10.

Om lovforslag nr. L 134 kan jeg kun sige, at vi stemmer for samtlige ændringsforslag og stemmer for lovforslaget ved tredje behandling.

Om lovforslag nr. L 135 om boligsikring må jeg personlig sige, at jeg principielt er imod; at man bevæger sig ind på ejerboligen i det hele taget med boligsikring, men vi ønsker ikke at hindre, at andelstanken kommer til udtryk på nogen måde, og da vi erkender, at det for pensionister kan være sådan, at hvis man ikke giver denne boligsikring, kan det være muligt, at man hindrer, at andelstanken kan komme til udtryk i visse ejendomme, tilslutter vi os, at der gives boligsikring til dette, og derfor vil vi stemme for ændringsforslagene til nr. L 135 og stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Lad mig så endelig sige, at det sidste forslag, det er kommunisternes, vil vi stemme imod ved tredje behandling.

Jeg skal til sidst blot bemærke, at jeg ikke skal harcelere over nogen af dem, som har fundet frem til et forlig om dette her. Vi mener som sagt bare, det var for hastigt. Man har nok en gang ikke tænkt sig tilstrækkeligt om, men finder man, der er problemer, så løser man dem for hastigt ved at løbe over i den anden grøft.

Jeg tror nok, jeg sagde, da man ville ændre ejerlejlighedsloven, at nu skulle man passe på, at man ikke gik for vidt. Men da mente man, at det var udmærket, og nu hopper man altså over i den anden grøft.

Jeg erkender, at vi måtte gøre noget ved dette område, og jeg føler altså ikke nogen trang til at harcelere over forligspartierne. Kun én ting er jeg ked af, og det er, at man mener, at dette område kan stå uden for boligforliget. Jeg har regnet med, at alle boligforslag måtte vedrøre boligforliget, men man har altså ikke